

Han omtalte i denne forbindelse EF-samarbejdet, det nordiske samarbejde, samarbejdet inden for NATO og inden for FN. Endelig nævnte statsministeren den nu afsluttede sikkerheds- og samarbejdskonference i Helsingfors, situationen i henholdsvis Spanien og Portugal og problemerne i forbindelse med udviklingslandene.

Statsministeren beskæftigede sig indgående med *energi-problemerne* og kom ind på den dialog, som fandt sted i Paris mellem industrilandene og udviklingslandene, herunder også producentlandene, energisamarbejdet mellem forbrugerlandene, bestræbelserne for besparelser i energiforbruget, miljøsynspunkter, anvendelse af andre energiformer end olie og kul, efterforskning og indvinding af olie og naturgas og en udvidelse af uranundersøgelserne i Grønland. Regeringen lagde stor vægt på, at der nu blev tilrettelagt en konstruktiv energipolitik.

Det helt dominerende spørgsmål i det sidste år havde været, at de vestlige industrilande og dermed også Danmark var blevet ramt af det alvorligste *konjunkturtilbageslag* i hele efterkrigstiden. Efter at have omtalt de problemer, dette havde medført, kom statsministeren nærmere ind på *de konjunkturpolitiske forhold*regler, der nu skulle føres ud i livet, og som var tilrettelagt i tre faser.

I den første fase stimuleredes forbrug og omsætning. Økonomien var bremsset så hårdt op, at dette var nødvendigt. Det var dette, der var ideen med den midlertidige momsnedsettelse, frigivelsen af den bundne opsparing, de øgede statsbevillinger til boligvedligeholdelse, de beskæftigelsesfremmende arbejder samt med den større investeringsaktivitet i den offentlige sektor.

I den anden fase, som stort set dækkede finansåret 1976-77, ville udover virkningerne af de nævnte foranstaltninger virkningerne af de omfattende midlertidige *tilskud og lettelser til erhvervsinvesteringer* gøre sig gældende. Det lave *renteniveau* og forhøjelsen af *udlånsloftet* ville virke i samme retning og ville også stimulere boligbyggeriet.

Den tredje fase byggede på, at udlandskonjunktoren efter en tid havde vundet så meget i styrke, at *konjunkturøgningen* også her i landet kunne fortsætte ved egen kraft. Erhvervenes